

In memoriam Prof. dr. Arthur A. Bergen

Zondag 15 september is Prof. dr. Arthur Bergen overleden. Arthur heeft zijn hele werkzame leven gewijd aan de genetica van zeldzame oogziekten. Dat begon tijdens zijn promotieonderzoek, en culmineerde in zijn benoeming tot hoogleraar Ophthalmogenetica, en in zijn aanstelling als hoofd van de gelijknamige onderzoeksgroep. Volgens eigen zeggen lag de start nog veel vroeger, want als 16-jarige droomde hij al van werken met DNA. Arthur promoveerde in 1993 aan het LUMC op een proefschrift getiteld "Toward DNA diagnosis and Gene Cloning of Retinal Disease Genes". Kort daarna, in 1996, werd hij hoofd van de afdeling Ophthalmogenetica aan het Inter Universitair Oogheekundig Instituut (IOI), een instituut waarvan hij ook enkele jaren de gemandateerde directeur was. De afdeling Ophthalmogenetica verhuisde eerst naar het Nederlands Instituut voor Neurowetenschappen (NIN), en in 2013 naar de afdeling Humane Genetica van het AMC, nu Amsterdam UMC, maar Arthur bleef de scepter zwaaien. De in Amsterdam beschikbare registratie van mensen met erfelijke oogaandoeningen vormde de basis van zijn onderzoek.

In het begin hield Arthur zich vooral bezig met het vinden van nieuwe genen betrokken bij oogziekten, maar de laatste jaren verschoof zijn aandacht steeds meer naar het uiteindelijke doel, het genezen van patiënten. Om dit te realiseren was hij medeoprichter en bestuurslid van het Emma Center for Personalized Medicine. Hij heeft gelukkig nog mee kunnen maken dat de eerste succesvolle stappen op het gebied van therapie voor erfelijke oogziekten werden gezet, en was daar zelf zeer nauw bij betrokken.

Met Arthur verliezen wij een internationaal erkende topexpert op het gebied van de Ophthalmogenetica, een zeer gedreven onderzoeker die altijd van alle ontwikkelingen in het veld op de hoogte was en deze wist te vertalen naar zijn eigen onderzoek. Hij deed zijn werk niet alleen, maar in samenwerking met vele anderen in Amsterdam, Nederland en het buitenland. Dit resulteerde in meer dan 300 publicaties in internationale tijdschriften. Daarnaast heeft hij talloze jonge wetenschappers begeleid aan het begin van hun carrière, tijdens en na hun promotie. We verliezen echter vooral een zeer gewaardeerde vriend en collega, een zeer markante persoonlijkheid met wie het goed een glaasje rode wijn drinken was na een heftig wetenschappelijk debat.

Wij wensen zijn vrouw en kinderen heel veel sterkte met het verwerken van dit grote verlies.

Prof. dr. Erik Sistermans
Hoofd afdeling Humane Genetica